

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **A. O.**
zastoupen JUDr. Denisem Mitrovičem, advokátem
AK se sídlem 517 21 Týniště nad Orlicí, Mírové náměstí 274

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3
poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2021, č. j. OAM-55/LE-BA02-ZA21-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 15. 10. 2021 vyslovil správní orgán nepřípustnost žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení o udělení mezinárodní ochrany dle § 25 písm. i) tohoto zákona zastavil.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného je uvedeno, že současná žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je již druhou v pořadí. První žádost žalobce podal 28. 4. 2016, dne 23. 6. 2017 vydal žalovaný rozhodnutí, kterým mezinárodní ochranu neudělil, krajský soud o žalobě rozhodl pod sp. zn. 29 Az 63/2017 dne 11. 1. 2019 zamítnutím žaloby. O kasační stížnosti pak rozhodoval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), který dne 11. 12. 2019 tuto odmítl pro nepřijatelnost.
3. Žalovaný dále ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobce opět uvedl jako důvod své žádosti o udělení mezinárodní ochrany opakované krádeže dobytka, na nichž se měli podílet i příslušníci místní policie, dále též problematické soužití s místními obyvateli arménské národnosti, kteří ho napadali a uráželi kvůli jeho jezidské národnosti. V prvním řízení žalovaný nezjistil žádné důvody, které by mohly vést k závěru o existenci azylově relevantního pronásledování žalobce ve smyslu § 12 zákona o azylu, či hrozby vážné újmy dle § 14a zákona o azylu. Je přesvědčen, že jeho závěry jsou dostatečně podloženy shromážděnými zprávami a podklady o situaci v zemi původu žalobce, a to jak co do bezpečnostní situace v zemi, tak i co do individuálního posouzení případu žadatele, jeho závěry byly potvrzeny i v soudních řízeních, výše uvedených.
4. Ze současného tvrzení žalobce nevyplynuly žádné nové skutečnosti, uvedl sám, že nyní uvádí i jméno příslušného úředníka. Nevyplynul tak žádný důvod, pro který by měl žalovaný přistoupit k opětovnému meritornímu posouzení věci, žalovaný měl k dispozici aktuální zprávy, zabýval se situací neúspěšných žadatelů o azyl po návratu do Arménie a neshledal žádné nebezpečí, které by žadateli v daném směru mělo hrozit. Naopak, v zemi původu existují od r. 2019 programy asistované pomoci k reintegraci takto se navrátilých spoluobčanů. Žalovaný konstatoval i rozhoření konfliktu v Náhorním Karabachu v r. 2020, z podkladů však nelze uzavřít, že by tato skutečnost měla dopad na celém území státu, žalobce pochází z města Ararat, kde žádné napětí nebylo a není.
5. V závěru pak žalovaný konstatoval, že žalobce od ukončení předchozího řízení pobýval na území České republiky neoprávněně, bez platného cestovního dokladu a oprávnění k pobytu, svou totožnost prokazoval padělaným bulharským dokladem, což bylo zjištěno v rámci pobytové kontroly Policie ČR. V souvislosti se závěry NSS o časovém hledisku podání žádosti azylanta, vyjádřeném v rozhodnutí ze dne 20. 10. 2005 – čj. 2 Azs 423/2004 a ze dne 9. 2. 2006, čj. 2 Azs 137/2005 pak žalovaný uvedl, že minimálně v období do podání druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany se žalobce necítil v takovém ohrožení, aby zde musel vyhledat pomoc formou mezinárodní ochrany.

II. Žalobní argumentace

6. Žaloba namítala nesprávnost napadeného rozhodnutí žalovaného, toto shledala vnitřně rozporným, když správní orgán zastavil řízení pro opakovanost žádosti a současně se zabýval i meritem žalobcem uplatněných důvodů. V žádosti ze dne 27. 4. 2021 žalobce uváděl další zásadní skutečnost, a to, že v zemi původu vypukla v mezidobí válka a on se obává újmy pro případ návratu.
7. Žalovaný se nevypořádal se skutečnostmi, uváděnými v ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu a jeho rozhodnutí je v uvedeném rozsahu nepřezkoumatelné. V doplnění žaloby ze dne 22. 11. 2021 žalobce odkázal na přiložený článek, vyvracející závěry správního orgánu o bagatelizaci války v Arménii a navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Z písemného vyjádření správního orgánu ze dne 21. 12. 2021 plyne popření oprávněnosti žaloby, správní orgán odkázal na písemnosti, založené ve správním spisu i samotné rozhodnutí ve věci s tím, že zjistil skutečný stav věci, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce sdělil v průběhu řízení a pořídil i veškeré podklady, potřebné pro rozhodnutí ve věci.
9. Žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany je druhou v pořadí na zdejším území, pro posouzení této žádosti jako opakované bylo konstatováno, že žalobce uvádí naprosto shodné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Arménie vrátit, tedy problémy s místními státními orgány a nedobrou situaci Jezídů v Arménii. Konečně, sám žalobce uváděl, že jeho důvody jsou stejné. Nevyplynula tak žádná skutečnost, která by odůvodnila meritorní posouzení žádosti, ve smyslu zákona o azylu nebyla uvedena žádná nová skutečnost.
10. Žalovaný je na základě výše uvedeného přesvědčen, že se nedopustil žádného procesního pochybení, žalobce nebyl nijak zkrácen na svých právech a jeho námitky žalovaný pokládá za neoprávněné. Situaci žalobce hodnotil správní orgán pečlivě a svědomitě, opatřil si k tomu veškeré potřebné podklady, včetně vyčerpávajících informací o zemi původu, tyto jsou založeny ve spise. Žalovaný dospěl k závěru, že v Arménii od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, nedošlo k žádné zásadní změně z hlediska obecné bezpečnostní či politické situace, která by mohla samotná mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Dle Informace OAMP, Arménie, Ázerbájdžán: Náhorní Karabach: přehled situace ze dne 24. 11. 2020 sice došlo k válečnému konfliktu mezi Arménií a Ázerbájdžánem v enklávě Náhorní Karabach v jihozápadním Ázerbájdžánu, avšak z uvedené Informace nevyplývá, že by bylo samotné území Arménské republiky jakkoliv zasaženo tímto konfliktem, situace kolem sporného území se situace žalobce nijak nedotkne. Žalobce pochází z města Ararat, kde žádné napětí z důvodu konfliktu nebylo a není. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Jednání krajského soudu

11. Krajský soud dne 7. 1. 2022 rozhodl o žádosti žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě tak, že odkladný účinek nepřiznal.
12. Ve věci nařídil krajský soud jednání na den 26. 9. 2022. V průběhu jednání byly konstatovány podstatné skutečnosti ze správního spisu. Žalobce poskytl žalovanému údaje ke své žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 24. 5. 2021, uvedl, že je státním občanem Arménie, Jezíd, ženatý, má syna A., s nímž žádá o mezinárodní ochranu, a další syn S. pobývá též v ČR, ale neví, kde. Do České republiky přijel v dubnu 2016, cestovní doklad měla rodina v kufru, který jim byl ukraden. Jejich cílem byla Česká republika. Uvedl problémy, které měl v zemi původu, státní úředník po něm žádal peníze. Sdělil, že v Arménii mají Jezidé problémy a většina jich už utekla. On sám přišel o hodně ovcí, rád by zůstal v ČR, neboť má strach o život.
13. Součástí správního spisu jsou i podklady z prvního správního řízení. V průběhu pohovoru dne 8. 4. 2021 sdělil žalobce, že v ČR pracoval v Mladé Boleslavi se syny, střídal práci. Sehnal dokumenty, věděl, že jsou padělané a lituje toho, chtěl znovu požádat o azyl. Do Arménie se z důvodů obav vrátit nechce.

14. Dne 1. 9. 2021 byl zástupce žalobce seznámen s podklady správního orgánu, k tomuto úkonu zaslal následně vyjádření.
15. Při jednání soudu zástupce žalobce poukázal na stále se zhoršující bezpečnostní situaci, válka mezi Arménií a Ázerbájdžánem se rozhořela, žalobce by byl v případě návratu ohrožen válečným konfliktem. Pověřená pracovnice sdělila, že není zřejmé, jak by se měla situace v Náhorním Karabachu promítnout do situace žalobce. Ten byl kontrolován Policií ČR v době svého nelegálního pobytu na zdejším území, o azyl požádal po zajištění policejním orgánem a bylo mu uděleno vyhoštění na dobu dvou let. Otázka jezidské národnosti byla řádně vyřešena v průběhu prvního řízení o udělení mezinárodní ochrany. Oba účastníci řízení pak setrvali na svých závěrečných návrzích.

V. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.). Po projednání a přezkoumání věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Ustanovení § 10a zákona o azylu v odst. 1 písm. e) upravuje nepřipustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany v případě, kdy cizinec podal opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, a ministerstvo ji posoudilo jako nepřipustnou dle § 11a odst. 1 tohoto zákona. Dle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
18. Krajský soud předně uvádí, že vzhledem ke znění žalobních námitek považuje tyto za obecné, když zcela konkrétní je prakticky pouze námitka zhoršeného konfliktu v Náhorním Karabachu. Pokud žaloba namítala, že rozhodnutí je nesprávné z pohledu toho, že řízení bylo zastaveno proto, že žalobce podal opakovanou žádost a přitom se správní orgán zabýval i meritem žalobcem uplatněných důvodů, takovou námitku krajský soud nemohl akceptovat, neboť z podstaty věci s ohledem na znění § 11a odst. 1 zákona o azylu (jak uvedeno výše) plyne, že správní orgán je nucen v případě podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany porovnat všechny žadatelem sdělené důvody a skutečnosti z obou řízení a uzavřít, zda se jedná o existenci nové skutečnosti či zjištění, které nebyly bez zavinění žadatele předmětem zkoumání v předchozím řízení. Z uvedeného jasně vyplývá, že správní orgán má za povinnost žalobcem uplatněná sdělení z obou řízení porovnat a jednoznačně se vyjádřit, zda jím uplatněné skutečnosti lze za takové označit či ne. Uvedená žalobní námitka je tak irelevantní.
19. Žaloba dále uváděla, že mezi Arménií a Ázerbájdžánem se opět rozhořel konflikt v Náhorním Karabachu, který je skutečností, která by mohla mít vliv na bezpečnost situace žalobce pro případ návratu do jeho vlasti. K tomu připojil internetové odkazy CNN Prima News – Na hranici Arménie a Ázerbájdžánu opět umírají vojáci. Lidé mají strach, říká Avetisjan, s datem 16. 11. 2021, jehož obsahem je zpráva o opětovných bojích a přeshraničních útocích, s tím, že situace na východní hranici Arménie zůstává

mimořádně napjatá, arménská strana má ztráty na životech a zraněné, dle agentury Interfax se jedná o nepotvrzené informace, dle nichž mělo zemřít 15 vojáků, ázerbájdžánské ministerstvo obrany mělo z útoku naopak obvinít arménské jednotky. Arménie žádala o pomoc Moskvu, ta sdělila, že žádost nebyla podána oficiálně a Arménie později informovala o stabilizaci situace. Boje před rokem o Náhorní Karabach skončily dohodou, kterou zprostředkovalo Rusko, zůstalo mnoho nedořešených otázek. Obdobná zpráva je pak i přiložený materiál iROZHLASU.

20. K uvedeným podkladům a námitce téhož obsahu vznesené při jednání soudu krajský soud uvádí, že i v době současné z veřejných sdělovacích prostředků je obecně známo, že v Náhorním Karabachu pokračují v určitém rozsahu střety mezi arménskými a ázerbájdžánskými vojenskými silami, nicméně konflikt není natolik rozsáhlý, aby znamenal ohrožení obyvatel obou zemí. Situace tak rozhodně nenaplnuje definici ustanovení § 14a odst. 2 písm. c) – vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Krajský soud tak nespátřil důvod k žalobcem navrhovanému zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodu přetrvávajících střetů mezi oběma státy v oblasti Náhorního Karabachu, neboť tyto dle jeho přesvědčení nejsou takové intenzity, aby mohly naplnit podmínky § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu v platném znění.
21. Správní orgán ve svém rozhodnutí na str. 3 – 5 odůvodnil, z jakého důvodu nemůže považovat skutečnosti, které žalobce sdělil jako důvod podání další žádosti o udělení mezinárodní ochrany za nové, které bez zavinění žalobce nemohl uplatnit v prvním řízení a krajský soud doplňuje, že všechny skutečnosti, které žalobce uplatnil v předchozím pravomocně skončeném řízení, byly shledány důvodně za azylově nerelevantní, což potvrdila následně obě soudní řízení, a to jak před krajským soudem o žalobě, tak před NSS o kasační stížnosti.
22. Postup správního orgánu proto po přezkoumání a projednání věci shledal krajský soud za správný a souladný se zákonem o azylu. Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný v přezkoumávaném řízení naplnil požadavek dosavadní judikatury, kdy např. v rozhodnutí ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Azs 185/2017 váže NSS opodstatněnost zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany k tomu, že žalovaný musí v odůvodnění svého správního rozhodnutí řádně odůvodnit, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozí žádosti, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Žalobu proto krajský soud zamítl jako nedůvodnou, s odkazem na ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

VI. Náhrada nákladů řízení

23. V souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení, neboť ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení neúčtoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 29. září 2022

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně